INKIJKVERSIE SCRIPT

WIE IS JULIA?

Tragikomedie in drie bedrijven

door

PATRICK COOLEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE IS JULIA?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PATRICK COOLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

IRIS - Het jonge, breekbare maar talentvolle nieuwe lid van de vereniging. Ze is puur, plichtsgetrouw en loyaal aan haar familie. Achter haar glimlach en schijnbare ‘kapsones’ verbergt ze een diepe angst en paniek; ze wordt door Maya meedogenloos gechanteerd met het faillissement van haar ouders.

MAYA - Manipulatief, ijskoud en berekenend. Ze is niet geïnteresseerd in toneelspelen of gezelligheid, maar is bezeten door een ‘passie voor rechtvaardigheid’ (wraak): het volledig vernietigen van de vereniging. Ze gebruikt Diederik als haar slaafse hulpje.

PAULIEN - Paulien is de absolute koningin van het theatrale melodrama. Ze is diep beledigd dat ze haar prinsessenrol is kwijtgeraakt aan Iris. Ze is vlijmscherp naar haar concurrenten en weigert te accepteren dat ze niet meer het middelpunt van de aarde is.

SERGIO - Sergio is de regisseur die de controle over zijn productie én zijn eigen emoties volledig is kwijtgeraakt. Hij raakt snel overprikkeld als het misgaat. Hij wordt door Maya klemgezet met chantage waardoor hij gedwongen wordt artistieke keuzes door te drukken.

NYNKE - Nynke is de eeuwige optimist die de totale chaos om haar heen negeert. Ze heeft geen last van de onderlinge ego's en geniet van het verenigingsleven. Achter de schermen koestert ze echter stille, pijnlijke en romantische gevoelens voor Sergio.

ROGIER - Rogier is de typische verenigingsvoorzitter die wanhopig probeert de lieve vrede te bewaren. Hij probeert de chaos constant te managen met verzachtende woorden, maar doet ondertussen zelf hard mee aan de roddels achter de schermen.

BO - Bo is de felle, cynische en provocerende speler. Ze is direct, wantrouwend en noemt de hitsige mannen in de groep ongezouten ‘geilbakken’. Maar zij is ook de beschermer van de groep en gedraagt zich als een waakzame moederzwaan over haar zoon Valentijn.

ETTA - Etta bezit de absolute gave om de meest tactloze opmerkingen te maken op het slechtst denkbare moment, vermomd als ‘eerlijkheid’. Ze is zenuwachtig en naïef waardoor ze de perfecte, onwetende spion en boodschapper wordt voor de achterdochtige diva’s.

JOYCE - De sceptische realist van de groep. Ze is direct en heeft een nuchtere, ietwat droge humor waarmee ze Paulien en Sergio scherp houdt. Ze is zakelijk genoeg om meteen de rijen te sluiten en haar kans te grijpen zodra de harmonie in gevaar komt.

GUIDO - Een theatrale man die gelooft dat creativiteit door zijn generatie oude familielijn stroomt. Hij raakt volledig van zijn à propos en begint te trillen zodra hij in de buurt van Iris komt. Hij staat constant onder de strenge controle van zijn dochter Erica en zijn achterdochtige vrouw.

ERICA - Erica is de dochter van Guido en de nuchtere, daadkrachtige motor achter het reddingsplan. Erica blijft zakelijk en scherp. Ze pakt door wanneer het ertoe doet en organiseert de valstrik met haar telefoon.

MATTHIJS - Hij heeft een grote mond, provoceert graag en drijft de spot met de oudere garde. Hij barst van de energie en bombardeert zichzelf meteen tot de leider van de ‘Special Forces van het Amateurtoneel’. Hij is, ondanks zijn grote mond, loyaal aan de club.

VALENTIJN - Valentijn is de perfecte, komische tegenhanger van Matthijs. Hij is een tikkeltje excentriek en baseert al zijn tactische kennis op documentaires over de KGB. Hij wordt door zijn moeder Bo op de club in de gaten gehouden.

DIEDERIK - Hij spreekt constant in poëtische metaforen en haalt steeds herinneringen op aan de tijd dat hij ‘Hamlet’ speelde. Hoewel hij zich theatraal opstelt, fungeert hij in de praktijk als het slaafse hulpje van Maya om de boel te sussen of spelers weg te sturen wanneer zij plannen smeedt.

DECOR:

Het decor is horizontaal opgedeeld in drie duidelijke zones, waardoor het publiek gelijktijdig de opbouw van het toneelstuk én wat er achter de schermen gebeurt kan zien.

1. Midden **podium**: Het Groeiende Bos

Het centrum van het toneel is waar het sprookje tot leven moet komen. Aan het begin van het stuk is deze ruimte nog kaal; je ziet decorstukken en rondslingerend gereedschap. Gedurende het stuk veranderen de mannen deze ruimte tot een sprookjesbos.
De Bomen: Er worden houten schragen en losse, opvouwbare decorbomen geplaatst die heel licht zijn (zodat Rogier er onhandig mee kan zwaaien).
De Troon: Centrale blikvanger die door Guido wordt opgebouwd. In het begin is het een houten geraamte op een gereedschapskist, maar aan het eind staat er een koninklijke troon.

2. Rechts: De **kleedkamer**

Aan de rechterkant van het podium bevindt zich de vrouwen-kleedkamer. Deze zone is gescheiden van het midden-podium zodat het publiek naar binnen kan kijken.
De Inrichting: Een rommelige, gezellige ruimte. Er staan kaptafels met spiegels omringd door gloeilampen, overvolle kledingrekken en dozen vol programmaboekjes die gevouwen moeten worden.

3. Links: De **koffiekamer**

Aan de linkerkant van het podium bevindt zich de koffiekamer, de plek waar de spelers hun koffie halen. Deze ruimte staat in scherp contrast met de kleedkamer: de inrichting is sober, zakelijk en een tikkeltje guur.
De Inrichting: Een eenvoudige tafel met een paar plastic stoelen, een koelbox op de grond en een koffiezetapparaat dat pruttelt.

De Deur: Een belangrijk element is de toegangsdeur.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 De rolverdeling

(Bo, Joyce, Nynke, Guido, Maya en Diederik, druppelen binnen. De eersten hebben een stoel, maar de anderen moeten blijven staan. Het is een rumoerig, chaotisch toneelbeeld. Het bestuur, Rogier en Paulien, komt als laatste binnen, gevolgd door regisseur Sergio. Paulien staat midden op het toneel, de rest gaat om haar heen staan of zitten. Er is veel kabaal van schuivende stoelen. Paulien tikt irritant met een lepel tegen een kopje.)

PAULIEN: Oké mensen... stilte! Stilte! STILTE! *(klapt in haar handen)* Beste allemaal. We hebben gekozen voor het toneelstuk “De schone schijn in het betoverde bos”. Sergio zal deze productie gaan regisseren, wat betekent dat hij de creatieve leiding krijgt en verantwoordelijk is voor de rolverdeling. Nynke zal weer gaan souffleren. *(pauze)* Waar zijn Valentijn, Matthijs en Erica?

BO: Druk bezig met de PlayStation denk ik

PAULIEN: We gaan er niet op wachten. Sergio heeft de rollen verdeeld.

JOYCE: Jammer dat we geen voorkeur mochten doorgeven.

SERGIO: Goed, mensen! Laten we niet opnieuw de discussie voeren. Er is maar weinig tijd. Paulien, maak jij de rolverdeling bekend.

PAULIEN: *(stapel papieren voor zich, rommelt wat tussen de vellen)* Ik heb het script doorgenomen en een bestand aangemaakt, de rolverdeling is voorzien van kleurcodering. Op het tweede blad staan de rekwisieten, kledingstukken en andere voorwerpen.

ROGIER: Kun je het niet gewoon appen? Dat scheelt weer een hoop ruzie. *(instemmend gemompel van de hele groep)*

PAULIEN: Stilte! Leuk geprobeerd, Rogier. Maar nee. Jullie hebben allemaal het stuk kunnen lezen, dus zal het duidelijk zijn wat jouw toegewezen rol inhoudt. Samen met Sergio heb ik de definitieve rolverdeling gemaakt.

JOYCE: Ja hoor. Want stel je voor dat iemand anders ooit iets mag beslissen.

PAULIEN: *(streng)* Joyce, als je het er niet mee eens bent met je rol, zet ik je naam gewoon alvast bij het achtergrondkoortje. Dan kun je lekker blèren zonder tekst te hoeven leren.

JOYCE: Ik zing vals, Paulien. Je wilt me echt niet in het koor. Je weet dat ik geen toon kan houden. In het vorige stuk lukte het ook al niet. *(zingt drie zinnen Nederlandstalig, extreem vals)*

(De groep schreeuwt door elkaar dat ze moet stoppen. Joyce kijkt triomfantelijk naar Paulien.)

MAYA: Wij spelen voorlopig geen musical.

ROGIER: Kunnen we alsjeblieft beginnen? De spelers wachten met ongeduld op de rolverdeling.

(Valentijn, Matthijs en Erica komen op dat moment binnen slenteren. Iedereen kijkt naar de drie.)

PAULIEN: We hadden toch afgesproken dat we om acht uur zouden beginnen?

VALENTIJN: We zijn de tijd vergeten. Meestal jaagt mijn moeder me al een uur van tevoren op, maar blijkbaar had ze iets beters te doen.

BO: Zeg hee. Je wilt toch zo graag voor jezelf zorgen?

MAYA: Bij onze oude vereniging gold de afspraak: geen familie. Dat voorkomt dat de repetitie verandert in een therapiesessie over moederschap.

(De drie lopen onverstoord naar de koffiemachine.)

PAULIEN: Wat gaan jullie nu weer doen? We zijn al begonnen.

VALENTIJN: Ik heb nog geen koffie gehad.

SERGIO: Mensen, alsjeblieft. Laten we verder gaan.

NYNKE: *(schuift haar stoel dicht naar Sergio, die dat zichtbaar gênant vindt)* Wat fijn dat jij de regie weer op je neemt. Het vorige stuk werd onder jouw leiding een absoluut meesterwerk... een triomf! Ik vertrouw blind op jouw visie.

SERGIO: *(probeert ongemakkelijk zijn stoel te verschuiven, maar Nynke schuift mee)* Eh, dank je, Nynke, maar ik...

PAULIEN: *(snauwt)* Dank je, Nynke! We weten het nu wel. Laten we in hemelsnaam verder gaan. Zodra je je naam hoort haal je het script op bij mij. De rol van Koning gaat naar... Guido!

GUIDO: *(staat theatraal op en maakt een diepe buiging)* Eindelijk.

Mooi dat mijn talent eindelijk wordt erkend door de artistieke leiding. *(kijkt met een gluiperige glimlach de kring rond)* En vertel me, wie mag ik als mijn koningin aan mijn zijde verwelkomen?

PAULIEN: *(bijt hem toe)* Je krijgt geen koningin, Guido. Je speelt een weduwnaar. Een hele eenzame, diepbedroefde weduwnaar. In het vorige stuk kon je je handen ook al niet thuishouden en dat heeft ons een gewaardeerd lid gekost. Ze zit nog steeds in therapie.

GUIDO: *(verongelijkt)* Ik hield me simpelweg aan het script! Dat zij zo preuts was dat ze een “gepassioneerde omhelzing” niet kon waarderen, wist ik ook niet.

MATTHIJS: *(fluisterend tegen Valentijn, maar hoorbaar voor de rest)* Dan had hij blijkbaar een héél ander script dan wij. In mijn versie stond alleen dat hij haar een hand moest geven. *(hardop en uitdagend)* En trouwens; wie zag hij dan voor zich als koningin?

VALENTIJN: *(grijnst breed)* Misschien mijn moeder? Ga je gang, Guido. Probeer die maar eens “gepassioneerd” vast te pakken. Ze vreet je levend op en spuugt je botten uit op het podium. Hebben we direct een dramatisch einde.

BO: Valentijn!

PAULIEN: De prins wordt gespeeld door Rogier.

ROGIER: *(haalt zijn script op)* Natuurlijk. Op mijn lijf geschreven.

BO: Op mijn lijf geschreven? Tja... ik had toch een iets meer prinselijk lijf in gedachten.

ROGIER: Wacht jij nu maar jouw rol af.

PAULIEN: Matthijs, jij bent de Haas.

VALENTIJN: *(begint direct te grinniken)* De Haas? Serieus? Nou Matthijs, dan ben je vandaag officieel het haasje.

MATTHIJS: *(zucht diep en rolt met zijn ogen)* God, wat een originele grap, Valentijn.

PAULIEN: *(zonder op te kijken, deelt het volgende script uit)* Valentijn, jij speelt de Schildpad.

MATTHIJS: *(barst uit in een luid, cynisch gelach)* Hah! Karma is een bitch! Dit is pure typecasting. Je bent nooit op tijd, je beweegt als een slak en je bent letterlijk zo traag als dikke stront. Sergio, ik wist niet dat je zó’n oog had voor de pijnlijke realiteit.

DIEDERIK: *(staat langzaam op uit een hoek en maakt een wijds*

gebaar) Maar vrienden, vergis je niet: misschien is typecasting helemaal niet de vloek waarvoor men vreest. Zie het voor je: het doek gaat op, de zaal verstomt. Een daverend applaus klatert neer, enkel voor jóúw onvergetelijke vertolking van de traagheid. Het publiek zit op het puntje van hun plastic stoeltjes, ademloos meegevoerd in stilte van jouw spel...

MATTHIJS: *(onderbreekt)* Hou in hemelsnaam op, Diederik.

VALENTIJN: *(tegen Matthijs)* Ach, wees blij. Als Haas mag je tenminste rennen. Ik moet waarschijnlijk het hele stuk in een kartonnen schild doorbrengen, terwijl mijn moeder me na afloop moet komen ophalen omdat ik niet zelfstandig uit dat ding kom.

PAULIEN: Diederik, jij bent de wolf.

DIEDERIK: *(staat op en theatraal)* Ach, met alles wat ik inmiddels aan het toneel heb beleefd, had ik toch wel een rol met wat meer grandeur en dramatische gelaagdheid mogen verwachten! Waar zijn de uitdagingen die het bloed doen stromen en het publiek tot tranen toe bewegen?

ETTA: Jij kon toch met praten mensen laten lachen en zo? Of huilen? Of allebei? Nou ja, dat dus. Succes ermee.

DIEDERIK: Dat brengt mij niet op grote hoogte, Etta. Maar goed, ik zal het lot met opgeheven hoofd en waardigheid dragen, als ware ik een tragisch dier op de planken, door het noodlot getekend maar nooit gebroken!

ETTA: *(knikt ijverig maar twijfelend)* Zolang je maar niet expres grappig gaat doen, want dat gaat dan meestal niet zo heel goed. Dan wordt het meer pijnlijk. Voor ons, bedoel ik.

DIEDERIK: Wees gerust, Etta. In de kille eenzaamheid van het wolvenbestaan is er absoluut geen enkele reden om “leuk” te zijn.

PAULIEN: *(slaat haar map dicht)* En de rol van Prinses Julia... die speel ik zelf.

(Het valt een seconde stil, waarna de groep uitbarst in hoongelach.)

JOYCE: Jij? Een prinses? Heeft de regisseur een bril nodig ofzo?

MAYA: *(droog)* Mij verbaast het niets. De ultieme vorm van zelfmedicatie.

PAULIEN: *(onverstoorbaar)* Het is een artistieke keuze van Sergio.

Symbolisch. Bovendien: wie van jullie heeft het talent om een koninklijke hoogheid neer te zetten?

(Verontwaardigde geluiden door de vrouwen.)

BO: Dat wordt nog een hele kluif, Paulien. De omschrijving was: “Jong, beeldschoon en onweerstaanbaar charmant.” Dat wordt een flinke uitdaging qua spel én een hoop make-up.

PAULIEN: Lach maar. De zaal zal ademloos zijn als ik in die jurk over het podium zweef.

DIEDERIK: *(theatraal)* Een triomf! Het publiek zal niet klappen, Paulien, ze zullen wankelen van ongeloof! Je lef wordt gevierd als een monumentale overwinning op de logica!

ETTA: *(onhandig)* Precies! En als mensen vragen waarom, dan zeg je gewoon: “Prinsessen hoeven toch niet altijd slank te zijn?” Het is maar een sprookje, hè? Theater is durven om... nou ja, anders te zijn. Heel dapper hoor, Paulien. Echt stoer.

MAYA: Vooral een indrukwekkend gebrek aan zelfkritiek.

NYNKE: Wat een moed van Sergio om jou deze rol te geven. Het getuigt van lef.

PAULIEN: Dank je, Nynke. Geen zorgen, ik zal de voorstelling persoonlijk redden, ondanks het matige amateurniveau van de rest hier.

(De groep barst uit in boegeroep.)

PAULIEN: Joyce, jij speelt de ezel.

JOYCE: Prima.

VALENTIJN: *(plagerig)* Had je niet liever de prinses gespeeld, Joyce?

JOYCE: Ja. *(kijkt vuil naar Paulien)* Maar ik zit niet op Sergio z’n schoot, hè.

GROEP: Oehhhhh.

PAULIEN: Eendje wordt gespeeld door Erica.

ERICA: *(springt verontwaardigd op)* Een eend?! Hoezo een eend? Ik ben een van de weinige spelers hier die emotionele diepgang kan spelen, en ik word weer afgescheept met een bijrol.

ROGIER: Jij? Emotionele diepgang?

GUIDO: *(staat theatraal op)* Mijn dochter komt uit een familie waar

kunst en toneel al generaties lang door de aderen stromen. Ze draagt een erfgoed met zich mee! Ze heeft het talent van een jonge godin en ze verdient een rol die haar status eer aandoet.

DIEDERIK: “Generaties lang”? Welke familie is dat dan precies, Guido?

GUIDO: *(dreigend)* Diederik... ik zweer je...

PAULIEN: De rol van de heks is voor Bo.

BO: Nee hè, het zal ook eens niet zo zijn. Altijd krijg ik weer de rollen met wratten, bezems of een spraakgebrek in m’n maag gesplitst. Mag ik één keer, gewoon één keer, een normaal mens spelen? Het lijkt wel alsof ik hier bij voorbaat ben uitgeroepen tot de koningin der freaks.

PAULIEN: *(negeert Bo)* Etta, jij bent de zwaan.

ETTA: Ohhh... een zwaan. Zo’n gracieus dier, zo beheerst en mooi in beweging. Ik voel mij vereerd. *(probeert statig te staan, met haar kin omhoog, een stervende zwaan)* Kijk, ik oefen alvast: een beetje trots, een beetje waardigheid. Als ik straks op kom, wil ik dat iedereen denkt: “Daar zwemt ze.”

BO: Het enige wat het publiek denkt, is: “Pas op, daar valt ze.”

PAULIEN: Maya. Jij bent de vos.

MAYA: *(staat langzaam op)* De Vos? Pardon? In het originele script is dat een mannenrol. En bovendien: wéér een geslepen, manipulatief roofdier? Is dat hoe jullie mij zien?

PAULIEN: *(slaat haar map dicht)* Helaas, Maya. De mannen zijn op.

VALENTIJN: *(grijnst)* Ach Maya, zie het positief: een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken. Deze rol is op jouw lijf geschreven.

MAYA: *(kijkt hem vernietigend aan)* Nog één woord, Valentijn, en ik bijt de kop van jouw schildpad eraf.

SERGIO: *(klap in zijn handen)* Goed mensen, nu de rollen vaststaan: graag de teksten zo snel mogelijk uit het hoofd. Denk diep na over de psychologie van je personage. Wat drijft de Ezel? Wat is het trauma van de Schildpad? Samen maken we er iets magisch van.

NYNKE: *(overdreven)* Oh, dank je wel, Sergio. Jouw artistieke visie is geweldig. Door jouw inzet wordt dit ongetwijfeld weer een productie waar men nog jaren over spreekt! We waarderen je zó

enorm.

GROEP: *(terwijl iedereen al mopperend wegloopt)* Belachelijk... Echt weer die Paulien... Waarom ik altijd... Ezel, Wolf, schildpad! Ik?!...

PAULIEN: *(alleen achtergebleven op het toneel)* En tóch wordt het weer een fantastische voorstelling... uiteindelijk... dankzij mij.

Scène 2 Een repetitie

(In de koffiekamer zijn Bo, Maya, Erica, Etta, Diederik en Valentijn. Op het podium Guido, Sergio, Nynke, Paulien.
Wanneer er op een locatie gesproken wordt, spelen de deelnemers op een andere locatie stil spel.)

Podium

GUIDO: *(alsof hij het voorleest)* “Kijk naar ons land, mijn kind. De rivieren glanzen als zilver en de bossen staan er nog even fier bij als op de dag dat je moeder ons verliet. Maar een koninkrijk kan niet alleen op herinneringen rusten.”

SERGIO: *(loopt naar Guido toe)* Stop. Guido. Je bent een koning, geen landloper. Leg er hartstocht in!

GUIDO: Ik doe mijn best, Sergio. Moet ik schreeuwen? Of zal ik het zingen?

SERGIO: God behoede ons. Gewoon... vanuit je hart. Opnieuw.

GUIDO: “Kijk naar ons land, mijn kind. De rivieren glanzen als zilver en de bossen staan er nog even fier bij als op de dag dat je moeder ons verliet. Maar een koninkrijk kan niet alleen op herinneringen rusten.”

(Er valt een stilte. Daarna kijken Guido, Sergio en Nynke naar Paulien. Paulien roert in haar koffie en heeft haar aandacht er niet bij.)

NYNKE: Paulien!

PAULIEN: Wat? Is de pauze nu al begonnen?

SERGIO: Paulien, dat was jouw teken. “Maar een koninkrijk kan niet alleen op herinneringen rusten.”

PAULIEN: Oh, sorry. *(geeft een halfvol bekertje koffie aan Sergio)* Hou dit even vast, schat.

SERGIO: Auw, het is nog heet. *(zet snel het kopje op de grond)*

NYNKE: Paulien, je had er al moeten staan!

SERGIO: Paulien doet haar best. Het is geen gemakkelijke rol.

GUIDO: Gelukkig vraagt niemand of zij deze rol wel aankan.

PAULIEN: Waarom moet ik al staan? Ik had toch nog geen tekst.

GUIDO: *(fel)* Omdat die idiote schrijver dat schrijft. Het staat in je

script.

PAULIEN: *(stilte en kijkt vragend om zich heen)* Wat is mijn tekst?

GUIDO: Leer toch eens je tekst. Ik heb behoefte aan een bak koffie. De anderen staan zich vol te gooien.

SERGIO: Jullie hebben pas een paar zinnen gezegd. Dit schiet niet op.

NYNKE: Pauze?

Koffiekamer

BO: Hoeveel scheppen moeten erin? Ik heb thuis een Nespresso.

MAYA: *(cynisch)* Misschien dat Sergio even langskomt. Ik heb hem nog nooit koffie zien zetten.

BO: Sergio helpt alleen Paulien. Vraag het haar maar als ze straks weer haar tekst kwijt is.

MAYA: Zal ik even kijken? Ik wil geen slootwater drinken.

BO: Dank je, Maya. Jij houdt natuurlijk van straffe koffie. Net als je rollen.

MAYA: Hou toch op.

ETTA: Is de koffie nu alweer op? Ik had nog wel een bakkie gelust.

DIEDERIK: Je drinkt de onzekerheid weg, Etta. Dat is een klassiek acteurs-syndroom.

ETTA: Zeg, ik ben niet onzeker. *(denkt even na)* Misschien toch wel een beetje.

DIEDERIK: Dat dacht ik al. Kijk naar mij: ooit droomde ik van staande ovaties, en nu sta ik gewoon met jullie te zeuren over koffie. Ik mis mijn oude vereniging. Daar speelde ik Hamlet en was ik een ster.

ETTA: *(tegen Diederik)* Een ster, ja; in zo'n klein theatertje met een paar ongemakkelijke plastic klapstoelen.

BO: Jongens, hoeveel scheppen?

MAYA: Doe er maar zes in, Bo. Als we dit stuk moeten overleven, hebben we hartkloppingen nodig om wakker te blijven.

ETTA: Misschien zeven? Voor Diederik? Die moet straks als wolf Roodkapje opeten. Dat is best een, nou ja, zware maaltijd, zeg maar. Dat moet wel verteren.

DIEDERIK: Wolven drinken geen koffie.

ETTA: Nou, misschien dat je na het opeten van de grootmoeder wel snakt naar een kopje koffie?

Podium

PAULIEN: *(fluisterend)* “Ik weet wat u wilt zeggen. Het kasteel is te stil. De gangen zijn te leeg.”

SERGIO: Waarom fluister je? Je praat tegen de koning.

PAULIEN: In de tekst staat toch dat het kasteel te stil is.

SERGIO: Het kasteel is stil, jij niet!

PAULIEN: *(demonstratief hard)* “Ik weet wat u wilt zeggen. Het kasteel is te stil. De gangen zijn te leeg”

SERGIO: *(moedeloos)* Ga maar verder.

GUIDO: “De tijd wacht op niemand. Ik word ouder, en mijn grootste zorg is niet de grens van ons land, maar de eenzaamheid waarin jij bent opgegroeid. Een koninkrijk zonder opvolging is als een boom zonder wortels; hij zal vallen bij de eerste storm.”

PAULIEN: “Moet ik werkelijk vertrekken om iemand te vinden die ik niet ken?”

GUIDO: Ik heb het toch niet over vertrekken gehad. Klopt dit wel? Ben je niet een zin vergeten?

PAULIEN: Nee, natuurlijk niet. Nynke, het klopt toch?

NYNKE: Ik kan het niet zo gauw vinden.

PAULIEN: Mijn god. We hebben pas vier zinnen gehad en je kunt het nu al niet volgen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto